

О. В. Мироник, О. М. Давиденко
**ЗАСТОСУВАННЯ КОМБІНАЦІЇ АМІЗОНУ ТА НАСТОЯНКИ ЕХІНАЦЕЇ
ПУРПУРОВОЇ В ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА АНГІНИ**
Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Актуальність. Сучасні підходи до тактики лікування хворих на ангіни передбачають комплексне застосування медикаментозних засобів різного походження, в тому числі, на рослинній основі, які направлені на відновлення імунного гомеостазу, стимуляцію місцевого імунітету піднебінних мигдаликів.

В зв'язку з цим нашу увагу привернув препарат амізон з групи ненаркотичних аналгетиків, який володіє протизапальною, жарознижуючою та інтерфероногенною дією.

В якості ефективної імуностимулюючої терапії застосовували настоянку ехінацеї пурпурової.

Мета роботи. Довести ефективність комбінації амізону з настоянкою ехінацеї пурпурової в комплексному лікуванні хворих на ангіни.

Матеріали та методи. Під спостереженням перебувало 56 хворих на ангіну віком від 16 до 35 років, які знаходились на стаціонарному лікуванні в інфекційному відділенні Чернівецької обласної лікарні. Серед хворих осіб жіночої статі було 31 (55,4 %), чоловічої – 25 (44,6 %).

Клінічна картина хвороби у всіх пацієнтів була типовою і характеризувалась синдромом інфекційного токсикозу, місцевими запальними змінами у зіві, наявністю регіонарного лімфаденіту.

Усі хворі були розподілені на 2 групи: контрольна – 20 осіб, основна – 36. Обидві групи були рандомізовані за статево-віковим складом, тяжкістю перебігу захворювання, характером місцевого запального процесу в зіві.

Пацієнти контрольної групи отримували базисну терапію, яка включала ліжковий режим, дієту № 13 за Певзнером, ампіокс, амізон, септефрил, діазолін, розчин фурациліну 1:5000. Пацієнти основної групи додатково отримували настоянку ехінацеї пурпурової з розрахунку по 30 крапель двічі на день за 30 хв. до їди впродовж 10 днів.

Ефективність лікування оцінювали шляхом порівняльного аналізу динаміки основних проявів захворювання у пацієнтів основної та контрольної груп.

Статистичну обробку отриманих результатів здійснювали за методом варіаційної статистики з використанням t критерію Ст'юдента.

Отримані результати. Під впливом лікування у пацієнтів основної групи тривалість синдрому інфекційного токсикозу зменшувалась на $2,5 \pm 0,2$ дні. Фарингоскопічна картина (виражена гіперемія мигдаликів, їх набряк, інфільтрація, фібринозно-гнійний вміст у лакунах і нашарування на мигдаликах) починала змінюватись з 2-го дня і повністю нормалізувалися на 6-й день лікування у пацієнтів основної групи, а у пацієнтів контрольної – на 8-й день. Такий симптом, як біль у горлі при ковтанні, вже на 4-й день зник у 54,7 % хворих основної групи, відповідно у 35,4 % пацієнтів контрольної групи. Тривалість гарячки у пацієнтів основної групи скорочувалась в середньому на $2,3 \pm 0,3$ дні порівняно з контрольною групою ($p < 0,05$); загальної слабкості – на $2,4 \pm 0,2$ ($p < 0,05$); тривалість зниження апетиту – на $5,5 \pm 0,4$ ($p < 0,05$). Відзначалась також швидша ліквідація регіонарного лімфаденіту на $4,2 \pm 0,3$ дні ($p < 0,05$). Однак, достовірної різниці у групах порівняння за такими симптомами, як болючість лімфатичних вузлів при натисканні не було. Під впливом амізону та настоянки ехінацеї пурпурової середній термін перебування в стаціонарі зменшився на $1,6 \pm 0,2$ днів, а загальна тривалість хвороби на $2,1 \pm 0,3$ днів.

Висновки. У хворих на ангіну досить чітко прослідковується протизапальна, детоксикуюча дія настоянки ехінацеї пурпурової в комбінації з амізоном.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції і пленуму Асоціації інфекціоністів Сумщини, м. Суми, 19-20 червня 2013 р. / Редкол.: М.Д. Чемич, Г.М. Дубинська, К.І. Бодня, Н.І. Ільїна, В.В. Захлебаєва. — Суми : СумДУ, 2013. — С. 64-66.